

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
พ.ศ.๒๕๕๐

.....

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย เพื่ออนุวัติตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และเพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่ สภามหาวิทยาลัยกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒)และ(๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากองขึ้นไป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงาน แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของสมาชิกอันจะยังให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

“บุคลากรมหาวิทยาลัย” หมายถึง ผู้บริหาร คณาจารย์ประจำหรือบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ผู้บริหาร” หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากองขึ้นไป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้

“**คณาจารย์ประจำ**” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘(ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการสายวิชาการหรืออาจารย์สัญญาจ้างที่มีสัญญาจ้าง ไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน ซึ่งทำงานหน้าที่สอนเป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

“**บุคลากรสายสนับสนุน**” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพอเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามมาตรา ๑๘(ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ พนักงานราชการประเภททั่วไป พนักงานมหาวิทยาลัยประเภททั่วไป พนักงานสัญญาจ้าง ลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัย เป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๓๑(๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และเป็นผู้บังคับบัญชาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗

หมวด ๑

จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ จรรยาบรรณต่อตนเอง มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรมอันดีงามละเว้นจากอบายมุขและความชั่วทั้งปวง

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพนในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพนใดมีจริยธรรมวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงอุทิศตนด้วยความเสียสละกำลังกาย ทรัพย์สินและเวลา ตามแต่สมควรในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและสังคม เพื่อขึ้นนำสังคม ท้องถิ่นและประเทศชาติ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ไม่ประพฤติปฏิบัติ ในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๗ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือส่วนราชการหรือหน่วยงานของตนเอง ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การร่วมทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่จะเห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการลอกเลียนหรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน โดยมีได้รับอนุญาต

ข้อ ๘ จรรยาบรรณของผู้บริหาร มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๒) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยการยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค

(๓) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต ทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

(๔) ผู้บริหารพึงคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๕) ผู้บริหารพึงมีคุณธรรมในการบริหารจัดการ การพิจารณาความดี ความชอบ การมอบหมายงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเท่าเทียมกัน

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อผู้มาขอรับบริการ มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงบริการผู้มาติดต่องานด้วยความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อและใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ อ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สินบน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะพึงให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

หมวด ๒

จรรยาบรรณวิชาชีพ

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics) นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว คณาจารย์ประจำหรือบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนของมหาวิทยาลัยจะต้องและพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) คณาจารย์ต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยเอาใจใส่ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเป็นธรรม ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอภาค

(๒) คณาจารย์ต้องอบรมสั่งสอน สร้างเสริม ความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการและให้คำแนะนำแก่ศิษย์ในการแสวงหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง สะดวกและต่อเนื่อง

(๓) คณาจารย์ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อศิษย์และไม่แสวงหาผลประโยชน์ อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ความเป็นศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๔) คณาจารย์ต้องมีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ด้วยการหมั่นศึกษาค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๕) คณาจารย์ต้องดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไปทั้งด้านความประพฤติส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

(๖) คณาจารย์ย่อมรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต มีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือประโยชน์อื่นใด

(๗) คณาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ ปฏิบัติตนต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตรช่วยเหลือ ส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

(๘) คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่ดี มีจรรยาบรรณตามข้อกำหนดของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติและละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง

(๙) คณาจารย์พึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเอง และถ่ายทอดความรู้แก่สังคมให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อขึ้นนำสังคม ท้องถิ่น และประเทศชาติ

(๑๐) คณาจารย์พึงปฏิบัติเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย เลือกระงและพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติ

(๑๑) คณาจารย์พึงรักศักดิ์ศรี เกียรติยศและภูมิธรรมแห่งตน ละเว้นจากอบายมุขและความชั่วทั้งปวง ให้มีความเหมาะสมกับความเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย

(๑๒) คณาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลชุมชนในการสร้างสรรค์ให้ชุมชนมีการศึกษา อบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณวิชาชีพบุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรสายสนับสนุนต้องปฏิบัติงานตามที่ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง (ในกรณีพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยสัญญาจ้าง) และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) บุคลากรสายสนับสนุนพึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพร้อมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่องานของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย

(๒) บุคลากรสายสนับสนุนพึงหลีกเลี่ยงการนำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรมหาวิทยาลัย ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคลและ/หรือเรื่องความอื่นใดในส่วนราชการออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย

(๓) บุคลากรสายสนับสนุนพึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกที่ควร หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

(๔) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นด้วยความสุภาพมีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลและเทคนิคที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

(๕) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาคไม่แสวงหาผลประโยชน์ อันเป็นอามิสสินจ้างหรือกระทำการใด อันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๖) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๒ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงโดยพลันและต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบข้อเท็จจริงบุคลากรมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้และพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรมหาวิทยาลัยที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการหรืออาจารย์สัญญาจ้างหรือบุคลากรสายสนับสนุน ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ว่าด้วยพนักงานราชการ

ในกรณีที่การประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งไม่เป็นความผิดวินัยให้อธิการบดีในฐานะผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณีและหากบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง คำว่าผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษานี้ให้หมายถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๑๔ ผู้บริหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัยผู้ใด เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บริหารผู้ใดกลั่นแกล้งบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ใต้บังคับบัญชาโดยการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยให้ถือว่าผู้บริหารผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยออกตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๐

(นายจิโรจน์ โชติพันธ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ